

SXEDIO.F76

29.8.1950: ΑΡΧΙΖΕΙ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΙΤΙΟΥ

Με την εκλογή του Μητροπολίτη Κιτίου Μακαρίου Κυκκώτη στο θρόνο του Αποστόλου Βαρνάβα (Μακάριος Γ) κενωνόταν και πάλι ο θρόνος του Κιτίου κι έτσι, εντάθηκαν οι ζυμώσεις για την εκλογή του νέου Μητροπολίτη Κιτίου.

Πρώτη δημόσια εκδήλωση ενδιαφέροντος προήλθε από την κοινότητα Λυθροδόντα από πολύ νωρίς, στις **29** Αυγούστου **1950**, δύο μήνες πριν από την εκλογή του Μακαρίου Γ.

Επειδή διαφάνηκε από την αρχή ότι ο Κιτίου Μακάριος θα εκλεγόταν νέος Αρχιεπίσκοπος, η κοινότητα Λυθροδόντα έσπευσε από την αρχή να ζητήσει την εκλογή του Χωρεπισκόπου Σαλαμίνας στο θρόνο του Κιτίου σε διαδοχή του Κιτίου Μακαρίου.

Ο Γεννάδιος καταγόταν από το Λυθροδόντα και η κοινότητα του και ιδιαίτερα η Αγροτική Τοπική Ένωση "Ελιά" με ανακοίνωση της στις **29** Αυγούστου έρριχνε το σύνθημα υπέρ της υποψηφιότητας του Γενναδίου.

Η ανακοίνωση απευθυνόταν σε όλα τα σωματεία της δεξιάς των επαρχιών Λεμεσού και Λάρνακας και με αυτήν καλούνταν όλοι να υποστηρίξουν "τον καθ' όλα άξιον Ιεράρχην και νυν Χωρεπίσκοπον Σαλαμίνας Γεννάδιον, Ιεράρχην ικανόν να πληρώση το κενόν του πρώην Μητροπολίτου Κιτίου".

Την ίδια απόφαση πήραν την ίδια μέρα ο σύλλογος Νέα Ζωή και η Χριστιανική Επιτροπή των εκλεγέντων ειδικών αντιπροσώπων της για την ανάδειξη του νέου Αρχιεπισκόπου στα Λεύκαρα.

Την **1η** Οκτωβρίου **1950** όταν ήταν απόλυτα σίγουρο ότι ο Μακάριος θα εκλεγόταν ως νέος Αρχιεπίσκοπος οι ζυμώσεις κορυφώθηκαν και συνήλθαν στη Λεμεσό αντιπρόσωποι των συντονιστικών επιτροπείων της δεξιάς για τη Λεμεσό και τη Λάρνακα, στο οίκημα του εθνικολαϊκού συλλόγου Καθολικής Λεμεσού.

Στη σύσκεψη λήφθηκε απόφαση όπως μη προχωρήσουν στην υπόδειξη υποψηφίου για το θρόνο του Κιτίου, αλλά να αναμένουν μέχρι να βρεθεί κοινός υποψήφιος:

"Αντιπροσωπεία των συντονιστικών επιτροπών Λεμεσού και Λάρνακος συνελθούσαι σήμερα εν Λεμεσώ εις συνδιάσκεψιν σχετικώς με την επικείμενην εκλογήν Μητροπολίτου Κιτίου και μελετήσασα το όλον ζήτημα έκρινον ως πολύ πρόωρους και βεβιασμένας τας ενεργείας προς υπόδειξιν διαφόρων υποψηφίων εκ μέρους ωρισμένων οργανώσεων και ατόμων. Αι βεβιασμένοι αύται υποδείξεις δεν είναι απίθανον να συντελέσουν εις την διάσπασιν της επιβεβλημένης ενότητας και προσπάθειας του εθνικόφρονος κόσμου προς υπόδειξιν ενός και μόνου υποψηφίου προς πλήρωσιν του παραδοσιακού Θρόνου Κιτίου. Εν κατάλληλω χρόνω η εθνικόφρων Παράταξις των αμέσως ενδιαφερομένων επαρχιών Λεμεσού και Λάρνακος θα αποφασίσει όπως εν πλήρει συνεννοήσει υποδείξη το πρόσωπον του μέλλοντος υποψηφίου διά τον Μητροπολιτικόν Θρόνον Κιτίου".

(Μεταγλώττιση)

"Αντιπροσωπείες των συντονιστικών επιτροπών Λεμεσού και Λάρνακος συνήλθαν σήμερα στη Λεμεσό σε συνδιάσκεψιν σχετικά με την επικείμενην εκλογήν Μητροπολίτη Κιτίου και αφού μελέτησαν το όλον ζήτημα έκριναν ως πολύ πρόωρες και βεβιασμένες τις ενέργειες προς υπόδειξιν διαφόρων υποψηφίων από μέρους ωρισμένων οργανώσεων και ατόμων. Οι βεβιασμένες αυτές υποδείξεις δεν είναι απίθανο να συντελέσουν στη διάσπαση της επιβεβλημένης ενότητας και προσπάθειες του εθνικόφρονος κόσμου προς υπόδειξιν ενός και μόνο υποψηφίου προς πλήρωση του παραδοσιακού Θρόνου Κιτίου. Σε κατάλληλο χρόνο η εθνικόφρων Παράταξις των επαρχιών Λεμεσού και Λάρνακος θα αποφασίσει όπως σε πλήρη συνεννόηση με τους άμεσα ενδιαφερόμενους και σε πλήρη συνεννόηση υποδείξη το πρόσωπο του μέλλοντος υποψηφίου για το Μητροπολιτικό Θρόνον Κιτίου".

Η εκλογή του Κιτίου στον αρχιεπισκοπικό θρόνο ήταν φυσικό ότι θα συνέβαλλε ώστε να ενταθούν οι προσπάθειες για πλήρωση και του θρόνου του Κιτίου, αλλά η δεξιά διασπάστηκε στο πρόσωπο του υποψηφίου.

Η ΠΕΚ άρχισε να εκδηλώνεται ανοικτά υπέρ του Χωρεπισκόπου Γενναδίου και προγραμματίζε προεκλογικές ομιλίες, ενώ άλλοι της ίδιας παράταξης άρχισαν να εκδηλώνονται υπέρ του Αρχιερατικού Προϊσταμένου της Εκκλησίας της Παναγίας Μυρτιδιώτισσας του Νέου Φαλήρου, των Αθηνών, Ανθιμου Μαχαιριώτη.

Ο Ανθιμος είχε γεννηθεί στη Λαζανιά, κοντά στο μοναστήρι του Μαχαιρά το 1905 και το 1942 σαν τέλειωσε τις θεολογικές του σπουδές έμεινε στην Αθήνα.

Ήταν προσωπικός φίλος του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ και τέλειωσε κι εκείνος την ίδια χρονιά τις σπουδες του στην Αθήνα.

Έτσι στις 27 Οκτωβρίου συνήλθε το Ανώτατο Αγροτικό Συμβούλιο της ΠΕΚ και αφού συζήτησε το όλο θέμα αποφάσισε ομόφωνα να υποστηρίξει για το θρόνο του Κιτίου το Γεννάδιο, όπως ήταν και η επιθυμία της κοινότητας Λυθροδόνα και της τοπικής επιτροπής της ΠΕΚ.

Πριν ανακοινώσει όμως την απόφαση της η ΠΕΚ απέστειλε αντιπροσωπεία για να συναντηθεί με τον νέο Αρχιεπίσκοπο για να του ανακοινώσει την απόφαση του.

Ο Μακάριος που ενδόμυχα ήθελε το φίλο του Ανθιμο Μαχαιριώτη για το θρόνο του Κιτίου απάντησε στην αντιπροσωπεία, στην οποία μετέσχε και ο Ανδρέας Γιάγκου, μέλος του Ανωτάτου Συμβουλίου της οργάνωσης, με δικολαβικό τρόπο:

"Ε, κάμετε τζιαι λλίην πισινήν".

Η αντιπροσωπεία της ΠΕΚ έφυγε χωρίς να μπορέσει να αντιληφθεί τις προθέσεις του Μακαρίου και προχώρησε στη δημοσίευση της απόφασης της για υποστήριξη του Γενναδίου, πρώην συνεργάτη του Μακαρίου Β:

"Η Παναγροτική Ενωσις Κύπρου, ενδιαφερομένη

ζωηρώς διὰ τους εκκλησιαστικούς αρχηγούς, οίτινες είναι διὰ την υπόδουλον νήσον μας φύσει και θέσει η Εθνική ηγεσία μας, ευρίσκει εν τω προσώπω του Αγίου Σαλαμίνος, τον δεδοκιμασμένον Θρησκευτικόν αγωνιστήν και άκαμπτον εθνικόν μαχητήν. Αι συνθήκαι και αι περιστάσεις τας οποίας διερχόμεθα είναι κρίσιμοι και ιστορικά και τα πρόσωπα, τα οποία θα ηγηθούν των αγώνων του λαού μας, πρέπει να έχουν ριζωμένους βαθειά εις την ψυχήν των τους αγώνας αυτούς. Ο Άγιος Σαλαμίνος είναι ακριβώς το πρόσωπον, το οποίον ενσαρκώνει τους θρησκευτικούς και εθνικούς αυτούς πόθους και αγώνας του λαού μας.

Κληρικός, ο οποίος επί είκοσι πέντε περίπου έτη αγωνίζεται θαρραλέα και μαχητικά, ενάρτετος, Άγιος κυριολεκτικώς αγωνιστής της θρησκείας και της πατρίδος από τους λίγους που έχει να επιδείξη η νήσος μας, εκράτησεν υψηλά και ανόθευτα τα ιερά μας ιδανικά και όταν ακόμη κληρικοί και λαϊκοί μεγάλης φήμης εκλονίζοντο ΑΥΤΟΣ επολεμούσεν εις τας επάλξεις του αγώνος. Και όταν ο λαός μας πανηγυρικώς ανεδείκνυεν εις τον αρχιεπισκοπικόν θρόνον το ίνδαλμα του Κυπριακού λαού, τον αοίδιμον ΜΑΚΑΡΙΟΝ Β, όστις λόγω της ηλικίας του εχρειάζετο έναν άξιον και ικανόν κληρικόν εις το πλευρόν του, ως τοιούτον προέκρινεν ως άριστον ΤΟΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΝ ΓΕΝΝΑΔΙΟΝ, τον οποίον και ανέδειξεν Χωρεπίσκοπον Σαλαμίνος.

Τον εκλεκτόν τούτον της ιστορικώτερας μορφής της Κύπρου, του αοιδίμου Αρχιεπισκόπου ΜΑΚΑΡΙΟΥ του Β, η ΠΕΚ ευρίσκει ως ικανώτατον να κυβερνήση τον θρόνον Κιτίου και να κρατήση εις το ύψος του, μαζί με τον εκλεκτόν μας Αρχιεπίσκοπον και τα άλλα μέλη της Ιεράς μας Συνόδου, τους αγώνες του Κυπριακού λαού και καλεί όλον τον λαόν της μητροπολιτικής Περιφέρειας Κιτίου όπως τον τιμήση διὰ της τιμίας του ψήφου".

(Μεταγλώττιση)

"Η Παναγροτική Ένωση Κύπρου, ενδιαφερόμενη

ζωηρά για τους εκκλησιαστικούς αρχηγούς, οι οποίοι είναι για την υπόδουλη νήσο μας φύσει και θέσει η Εθνική ηγεσία μας, ευρίσκει στο πρόσωπο του Αγίου Σαλαμίνος, το δοκιμασμένο θρησκευτικό αγωνιστή και άκαμπο εθνικό μαχητή. Οι συνθήκες και οι περιστάσεις τις οποίες διερχόμαστε είναι κρίσιμες και ιστορικές και τα πρόσωπα, τα οποία θα ηγηθούν των αγώνων του λαού μας, πρέπει να έχουν ριζωμένους βαθιά στην ψυχή τους τους αγώνες αυτούς. Ο Άγιος Σαλαμίνος είναι ακριβώς το πρόσωπο, το οποίο ενσαρκώνει τους θρησκευτικούς και εθνικούς αυτούς πόθους και αγώνες του λαού μας.

Κληρικός, ο οποίος για είκοσι πέντε περίπου χρόνια αγωνίζεται θαρραλέα και μαχητικά, ενάρτεος, Άγιος κυριολεκτικά αγωνιστής της θρησκείας και της πατρίδας από τους λίγους που έχει να επιδείξει στο νησί μας, κράτησε υψηλά και ανόθευτα τα ιερά μας ιδανικά και όταν ακόμη κληρικοί και λαϊκοί μεγάλης φήμης κλονίζονταν, ΑΥΤΟΣ πολεμούσε στις επάλξεις του αγώνα. Και όταν ο λαός μας πανηγυρικά αναδείκνυεν στον αρχιεπισκοπικό θρόνο το ίνδαλμα του Κυπριακού λαού, τον αοίδιμο ΜΑΚΑΡΙΟΝ Β, ο οποίος λόγω της ηλικίας του χρειαζόταν ένα άξιο και ικανό κληρικό στο πλευρό του, ως τέτιον προέκρινε ως άριστο ΤΟΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΓΕΝΝΑΔΙΟ, τον οποίο και ανέδειξε Χωρεπίσκοπο Σαλαμίνος.

Τον εκλεκτόν αυτό της ιστορικώτερης μορφής της Κύπρου, του αοιδίμου Αρχιεπισκόπου ΜΑΚΑΡΙΟΥ του Β, η ΠΕΚ βρίσκει ως ικανώτατο να κυβερνήσει το θρόνο Κιτίου και να κρατήσει στο ύψος του, μαζί με τον εκλεκτό μας Αρχιεπίσκοπο και τα άλλα μέλη της Ιεράς μας Συνόδου, τους αγώνες του Κυπριακού λαού και καλεί όλο το λαό της μητροπολιτικής Περιφέρειας Κιτίου όπως τον τιμήσει με την τίμια του ψήφο".

Τα πράγματα έπαιρναν πλέον νέα τροπή και την ίδια μέρα συνήλθε στη Λεμεσό η Συντονιστική Επιτροπή των δεξιών οργανώσεων και σωματείων (η Μητρόπολη Κιτίου ήλεγχε τόσο τη Λάρνακα όσο και τη

Λεμεσό εκκλησιαστικά γι' αυτό και η Μητρόπολη Κιτίου είχε έδρες και στις δυο πόλεις) για να συζητήσουν το όλο θέμα.

Στην ψηφοφορία που ακολούθησε πήρε **17** ψήφους, ο Ανθιμος Μαχαιριώτης, δυο ο Ιάκωβος Παύλου και ένα μόνο ο Χωρεπίσκοπος Γεννάδιος.

Η συντονιστική ενέκρινε τελικά πρόταση του γιατρού Τορναρίτη, όπως στη συνεδρία που θα ακολουθούσε την επομένη, με τη Συντονιστική Επιτροπή Λάρνακας (η Μητρόπολη Κιτίου περιλάμβανε τις επαρχίες Λεμεσού και Λάρνακας εκκλησιαστικά) γίνει έκκληση σε όσους δεν θα υποδειχθούν και θα αποτελούν την μειοψηφία να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Μητροπολίτη Κερύνειας Κυπριανού, στις Αρχιεπισκοπικές εκλογές, και όπως δηλώσουν ότι δεν ήθελαν ανάμιξη του ονόματος τους στις Μητροπολιτικές εκλογές.

Η σύσκεψη έγινε μέσα σε τεταμένη ατμόσφαιρα και από την αρχή φάνηκαν οι διαφωνίες.

Η σύσκεψη έγινε στα γραφεία του Κυπριακού Εθνικού Κόμματος Λάρνακας και σ' αυτήν παρέστησαν αντιπρόσωποι της Συντονιστικής Λεμεσού, της συτονιστικής Λάρνακας, Γενικοί και Ειδικοί αντιπρόσωποι της επαρχίας Λάρνακας που είχαν εκλεγεί κατά τις Αρχιεπισκοπικές εκλογές, μέλη του Ανωτάτου Συμβουλίου της ΠΕΚ και άλλα στελέχη της δεξιάς.

Άλλοι ήθελαν τον Γεννάδιο και άλλοι τον Ανθιμο. Ακολούθησε πιο "στενή" σύσκεψη, στην οποία μετέσχαν οι συντονιστικές επιτροπές των δυο πόλεων, και οι αντιπρόσωποι της ΠΕΚ και ο Δήμαρχος Λευκάρων.

Στη "μικρή" σύσκεψη προτάθηκε, όπως το όλο θέμα ανατεθεί στη ΣΕΚΑ να αποφασίσει και να πειθαρχήσουν όλοι σ' αυτήν.

Οι αντιπρόσωποι όμως της ΠΕΚ που είχαν ήδη ταχθεί με την υποψηφιότητα του Γενναδίου απάντησαν ότι δεν μπορούσαν να πάρουν απόφαση και ότι κάτι τέτοιο μόνο το Ανώτατο Συμβούλιο της Οργάνωσης μπορούσε να πάρει.

Ετσι η σύσκεψη διαλύθηκε χωρίς απόφαση εν αναμονή της θέσης της ΠΕΚ.

Η ΠΕΚ όμως απάντησε με συγκεντρώσεις και εκδηλώσεις υπέρ του Γενναδίου και έδωσε μάλιστα στη δημοσιότητα και βιογραφικό σημείωμα του Γενναδίου και κατέληγε:

"Τοιούτος εν αδρά σκιαγραφία ο Σαλαμίνας Γεννάδιος. Ευλόγως δε μέγα μέρος του ευσεβούς ποιμνίου της Μητροπολιτικής Περιφέρειας Κιτίου εστράφη προς αυτόν, ως τον ενδεδειγμένον να κοσμήση διά των αρετών του τον θρόνον Κιτίου":

Ανέφερε η ΠΕΚ:

"Ο Σαλαμίνας Γεννάδιος είναι ο κληρικός ο οποίος επεβλήθη εις την συνείδησιν του ευσεβούς Κυπριακού λαού, διά της ευλαβείας του, της σεμνότητος του, της αόκνου, πλην αθορύβου δράσεως του, του ακαταβλήτου ήθους του και της αλυγίστου εμμονής του εις τα θρησκευτικά και εθνικά ιδεώδη.

Γόνος ευσεβούς οικογενείας εκ Λυθροδόνας, διεκρίνετο παιδιόθεν διά την αγάπην προς την Εκκλησίαν, την φιλομάθειαν και το ήθος του.

Προσελήφθη εις την ιεράν Μονήν Μαχαιρά και εκτιμηθέντων των προσόντων του απεστάλη εις το Παγκύπριον Γυμνάσιον, από το οποίον απεφοίτησε το **1919**. Μεταβάς εις Αθήνας ενεγράφη εις την Θεολογικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Αθηνών, τυχών διπλώματος διδάκτορος της Θεολογίας, το **1923**.

Ως μαθητής και φοιτητής αφήκε τας αρίστους των εντυπώσεων διά την ανεπίληπτον διαγωγήν του, την ευγένειαν του χαρακτήρος του και την αγαθότητα της ψυχής του.

Επανελθών εξ Αθηνών υπηρέτησεν ως καθηγητής εις το Παγκύπριον Γυμνάσιον και είτα εις το Γυμνάσιον Κυρηνείας. Το **1928** προσελήφθη ως Ιεροκήρυξ εις την ιεράν Μητρόπολιν Κυρηνείας, όπου υπηρέτησεν επι τριετίαν.

Όταν ο αοίδ. Λεόντιος εξελέγη Μητροπολίτης Πάφου παρεκάλεσε τον Κυρηνείας Μακάριον και του παρεχώρησε τον διάκονον Γεννάδιον, τον οποίον και

εχειροτόνησεν εις πρεσβύτερον και ακολούθως εις Αρχιμανδρίτην της Ιεράς Μητροπόλεως Πάφου, εις την νέαν του δε θέσιν διηύθυνεν ουσιαστικώς την Μητρόπολιν εκείνην, επί δεκαπενταετίαν όλην μέχρι του 1948, ότε τη προτάσει του αειμνήστου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Β εψηφίσθη υπό της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου ως Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας.

Ο Θεοφιλέστατος, τον οποίον διακρίνει αγιότης βίου, υπήρξεν παντού όπου υπηρέτησεν το πρότυπον του καλού ποιμένος, δημιουργών όπου ευρίσκετο θρησκευτικήν ζωήν, στηρίζων τους αδυνάτους, βοηθών τους πτωχούς, ενισχύων τους ταλαντευομένους.

Κατά την περίοδον της χηρείας, της ορφανίας, ότε η Εκκλησία είχε παλαίση εναντίον μυρίων εχθρών και αντιξοοτήτων, ο τότε Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος ευρίσκετο πρώτος μεταξύ των πρώτων, αγωνιζόμενος επί των επάλξεων κηρύττων, διδάσκων, δημοσιογραφών, αδιαφορών διά τας απειλάς και απτόητος περί των κινδύνων.

Αοκνος, ειλικρινής, ενθουσιώδης, επετέλεσε πάντοτε το καθήκον του με απόλυτον ευσυνειδησίαν, αναδειχθείς εργάτης της Εκκλησίας και της Πατρίδος.

Ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Β, γνωρίζων και εκτιμών την αξίαν του Γενναδίου τον εξέλεξεν ως βοηθόν και άμεσον συνεργάτην του. Πάντοτε δε ηυχάρισται και εδόξαζε τον Θεόν, διότι του έδωκε τοιούτον συνεργάτην, όστις καθημερινώς εδικαίωνε την προς αυτόν εμπιστοσύνην ΤΟΥ.

Τοιούτος εν αδρά σκιαγραφία ο Σαλαμίνας Γεννάδιος. ευλόγως δε μέγα μέρος του ευσεβούς ποιμνίου της Μητροπολιτικής περιφερείας Κιτίου εστράφη προς αυτόν ως τον ενδεδειγμένον να κοσμήση διά των αρετών του τον θρόνον Κιτίου".

(Μεταγλώττιση)

"Ο Σαλαμίνας Γεννάδιος είναι ο κληρικός ο

οποίος επεβλήθη στη συνείδηση του ευσεβούς Κυπριακού λαού, με την ευλάβειά του, τη σεμνότητα του, την άοκνη, πλην αθόρυβη δράση του, το ακατάβλητο ήθος του και την αλύγιστη εμμονή του στα θρησκευτικά και εθνικά ιδεώδη.

Γόνος ευσεβούς οικογένειας από τον Λυθροδόντα, διακρινόταν από παιδί για την αγάπη προς την Εκκλησία, τη φιλομάθεια και το ήθος του.

Προσελήφθη στην ιερά Μονή Μαχαιρά και αφού εκτιμήθηκαν τα προσόντα του απεστάλη στο Παγκύπριο Γυμνάσιο, από το οποίο αποφοίτησε το **1919**. Στη συνέχεια μετέβη στην Αθήνα, ενεγράφη στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έτυχε διπλώματος του διδάκτορος της Θεολογίας, το **1923**.

Ως μαθητής και φοιτητής αφήκε άριστες εντυπώσεις για την ανεπίληπτη διαγωγή του, την ευγένεια του χαρακτήρα του και την αγαθότητα της ψυχής του.

Όταν επανήλθε από την Αθήνα υπηρέτησε ως καθηγητής στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και έπειτα στο Γυμνάσιο Κυρύνειας. Το **1928** προσελήφθη ως ιεροκήρυκας στην ιερά Μητρόπολη της πόλης, όπου υπηρέτησε για μια τριετία.

Όταν ο αοίδ. Λεόντιος εξελέγη Μητροπολίτης Πάφου παρακάλεσε τον Κυρηνεΐας Μακάριο και του παρεχώρησε το διάκονο Γεννάδιο, τον οποίο και χειροτόνησε σε πρεσβύτερο και ακολούθως σε Αρχιμανδρίτη της Ιεράς Μητρόπολης Πάφου, στη νέα του δε θέση διηύθυνε ουσιαστικά τη Μητρόπολη εκείνη, για ολόκληρη δεκαπενταετία μέχρι του **1948**, οπότε με πρόταση του αείμνηστου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Β ψηφίσθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας Κύπρου ως Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας.

Ο Θεοφιλέστατος, τον οποίον διακρίνει αγιότητα ζωής, υπήρξε παντού όπου υπηρέτησε το πρότυπο του καλού ποιμένα, δημιουργώντας όπου βρισκόταν θρησκευτική ζωή, στηρίζοντας τους αδύνατους, βοηθώντας τους φτωχούς και ενισχύοντας τους ταλαντευόμενους.

Κατά την περίοδο της χηρείας, της ορφάνιας, (του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου) οπότε η Εκκλησία είχε παλαίσει εναντίον μυρίων εχθρών και αντιξοοτήτων, ο τότε Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος βρισκόταν πρώτος μεταξύ των πρώτων, αγωνιζόμενος στις επάλξεις κηρύττοντας, διδάσκοντας, δημοσιογραφώντας, αδιαφορώντας για τις απειλές και απτόητος για τους κινδύνους.

Αοκνος, ειλικρινής, ενθουσιώδης, επιτέλεσε πάντοτε το καθήκον του με απόλυτη ευσυνειδησία και αναδείχθηκε εργάτης της Εκκλησίας και της Πατρίδας.

Ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Β, γνωρίζοντας και εκτιμώντας την αξία του Γενναδίου τον εξέλεξε ως βοηθό και άμεσο συνεργάτη του. Πάντοτε δε ευχαριστούσε και δόξαζε το Θεό, διότι του έδωσε τέτοιο συνεργάτη, ο οποίος καθημερινά δικαίωνα την εμπιστοσύνη ΤΟΥ προς αυτόν.

Τέτιος σε αδρή σκιαγραφία είναι ο Σαλαμίνας Γεννάδιος. Εύλογα δε μεγάλο μέρος του ευσεβούς ποιμνίου της Μητροπολιτικής περιφέρειας Κιτίου στράφηκε προς αυτόν ως τον ενδεδωγμένο να κοσμήσει με τις αρετές του το θρόνο Κιτίου".

Η ΠΕΚ παρουσιαζόταν αποφασισμένη να μη δεχθεί συμβιβασμό και καλούσε τους άλλους να υποστηρίξουν το δικό της υποψήφιο.

Σε μια μάλιστα σύσκεψη αργότερα, ο άνθρωπος της ΠΕΚ είχε απειλήσει ότι θα αποχωρούσε από τη Συντιονιστική Επιτροπή, ΣΕΚΑ:

" Δεν ακούω ούτε ΣΕΚΑ, ούτε κανένα, ούτε διατιθέμεθα να πειθαρχήσωμεν εις τας αποφάσεις της. Θα σκεφθούμε μάλιστα αν εις το εξής θα συμμετάσχουμε της ΣΕΚΑ. Θα προχωρήσωμεν εις τον αγώνα υπέρ του υποψηφίου μας".

Ο Γραμματέας του Γραφείου Εθναρχίας Ξενοφών Κουμπαρίδης, υποσχέθηκε στην ΠΕΚ κάθε οικονομική βοήθεια. Κι έτσι η εκστρατεία άρχισε να παίρνει μεγάλες διαστάσεις.

Ενώ όμως ο Κουμπαρίδης που διέμενε στην

Αρχιεπισκοπή φρόντιζε για τα έξοδα της προεκλογικής εκστρατείας του Γενναδίου, αλλά ήθελε ο νέος Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ και οι εκλογές αυτές θα αποδεικνύονταν δοκιμή της δύναμης που είχε αποκτήσει ως Αρχιεπίσκοπος, ο πρώην Κιτίου.

Στις 30 Νοεμβρίου έκαμε επίσημα στην εμφάνιση του και το Μέτωπο Ανθίμου που έδωσε στη δημοσιότητα επίσημα έγγραφα τιμητικά διπλώματα και επαίνους που είχαν απονομηθεί στον Ανθιμο Μαχαριιώτη από τη δράση του στην Ελλάδα.

Το ένα έγγραφο προερχόταν από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδας, και το άλλο από το υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ένα τρίτο προερχόταν από τον Επιτελάρχη Ιππικού και Τεθωρακισμένων της Ελλάδας (11 Μεραρχία) στο οποίο εξυμνείτο η προσφορά του στις τάξεις του ελληνικού στρατού, ως θρησκευτικού ιερέα.

Στο έγγραφο της Εκκλησίας της Ελλάδας αναφερόταν:

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αρ. 2726

Προς τον Πανοσιολογιώτατον Αρχιμανδρίτην

Ανθιμον Μαχαριιώτην,

απεσπασμένον ιεροκήρυκα παρά τη Ι. Μητροπόλει

Κίτρους (Κατερίνη)

Ενταύθα

Η Ιερά Σύνοδος μετά προσοχής ακροασαμένη εκθέσεως του σεβαμ. Μητροπολίτου Κίτρους, περί της εργασίας και της δράσεως υμών εν τω Θείω κηρύγματι και τη κατηχητική διδασκαλία όπως μετ' ιδιαιτέρας χαράς, εκφράση τας εαυτής ευχάς προς αδιάπτωτον καρποφορίαν της υμετέρας Πανοσιολογιότητος εν τω αμπελώνι του Κυρίου

Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Πρόεδρος

(Υπογρ.) Ο Αρχιγραμματέας Δ. ΚΟΤΖΙΑΣ

Το άλλο έγγραφο προερχόταν από τον Υπουργό Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας Κ. Παπαδήμα:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Προς τον Πανοσ. Αρχιμανδρίτην
Ανθίμου Μαχαιριώτην
Ενταύθα

Λαβόντες υπ' όψιν τας υποβληθείσας ημίν αρμοδίως εκθέσεις, εξ ων προκύπτει ότι μετ' ευσυνειδησίας και αποδοτικότητος επετελέσατε το ανατεθέν υμίν έργον, κατά την ετησίαν απόσπασιν υμών, ως ιεροκήρυκος εν τη Ι. Μητροπόλει Κίτρους (Κατερίνη) αναπτέρωσαντες το θρησκευτικόν και εθνικόν φρόνημα των δεινοπαθούντων πληθυσμών της περιοχής ταύτης και πολλαπλώς εμπυχώσαντες αυτούς τε και τας αγωνιζομένας αυτόθι Στρατιωτικάς Μονάδας, εκφράζομεν προς υμάς την ημετέραν ευαρέσκειαν διά την επιτελεσθείσαν υπ' υμών μετ' αυτοθυσίας, εθνωφελή ταύτην εργασίαν. Διά της τοιαύτης υμών δράσεως ανδεδείχθητε αντάξιος συνεχιστής της παραδόσεως της Εκκλησίας μας Ητις πάντοτε υπήρξεν η στοργική μήτηρ και η εμπνεύσασα συμπαραστάτις του ημετέρου Έθνους, καθ' όλας τας δυσκόλους περιστάσεις της μακραίωνος Ιστορίας Του.

Ο Υπουργός

Υπογρ. Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

Στο τρίτο έγγραφο που προερχόταν από τον Επιτελάρχη Ιππικού και Τεθωρακισμένων της 11ης Μεραρχίας παρατίθετο η Ημερήσια Διαταγή αρ. 30650 της Μεραρχίας:

"Επί τη απολύσει των τάξεων του στρατού του εφέδρου εξ απονομής Λοχαγού στρατιωτικού ιερέως Αρχιμ. Ανθίμ. Μαχαιριώτη ΠΟΙΟΥΜΕΝ ΕΥΦΗΜΟΝ ΜΝΕΙΑΝ ΤΟΥΤΟΥ, διότι υπηρετών εις το στρατηγείον της Μεραρχίας επεδείξατο ακατάβλητον εργατικότητα, ζήλον και αποσίωσιν εις το υψηλόν του έργον της θρησκευτικής, ηθικής και εθνικής διαπαιδαγωγήσεως των στρατιωτών της Μεραρχίας και των ιδιωτών της εκάστοτε περιοχής της έδρας της Μεραρχίας".

Το μέτωπο Ανθίμου επανήλθε στις 4 Νοεμβρίου

1950 πιο θαρραλέα αυτή τη φορά και με φυλλάδιο του τόνιζε ότι τον Ανθιμο Μαχαιριώτη σύστηνε τόσο ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος όσο και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδας και το υπουργείο Εθνικής Παιδείας:

"Έλληνες αδελφοί,

Θεία βουλήσει, καλείσθε και πάλιν, διά δευτέραν εντός τριετίας φοράν, να εκλέξητε τον άριστον διά την πλήρωσιν του ενδόξου Μητροπολιτικού Θρόνου Κιτίου Ιεράρχην.

Καλείσθε και πάλιν, διά του ιερού όπλου της τιμίας σας ψήφου, να προστατεύσετε της αγιωτάτης ημών Εκκλησίας τα συμφέροντα, να διαφυλάξετε τας ενδόξους του Θρόνου Κιτίου παραδόσεις, να προασπίσετε της Μητροπολιτικής μας περιφερείας και της Κύπρου εν γένει την τιμήν.

Καλείσθε να αναδείξετε εκ νέου τον αντάξιον συνεχιστήν του λαμπρού έργου του Μελετίου Μεταξάκη, των εθνικών εξάρσεων του Νικοδήμου Μυλωνά τον αντικαταστάτην τέλος εις τους αδιαλείπτους και συστηματικούς αγώνας, του Μακαρίου Κυκκώτη, του λαοφιλούς Αρχιεπισκόπου μας Μακαρίου του Γ.

Έλληνες αδελφοί, στώμεν καλώς. Η ιερά της Εθναρχούσης Εκκλησίας ναυς, η οποία από αιώνων ποντοπορεί διά να οδηγήση την Κύπρον εις την Κολχίδα των Εθνικών της ονείρων και πεπρωμένων, διέρχεται τώρα τας συμπληγάδας Πέτρας. Και ο Αδαμάντινος αυτής ναύκληρος, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Γ. καλεί ημάς να αναδείξωμεν τον χαλύβδινον οιακοστρόφον και κωπηλάτην διά τον επικίνδυνον διάπλουν.

Άλλ' ας μη συγχυζώμεθα. Ο πανάγαθος θεός, ο θεός της Ελλάδας, έπεμψε και πάλιν, εις τας κρισίμους της αγιωτάτης Εκκλησίας του Αποστόλου Βαρνάβα και της Ελληνικωτάτης Κύπρου, στιγμάς τον εμβριθέστατον της Θεολογίας μύστην, τον διαπρύσιον της πίστεως κήρυκαν, τον ατρόμητον της τυραννίας πολέμιον, τον ακαταπόνητον της Ελευθερίας αγωνιστήν, τον Αρχιμανδρίτην ΑΝΘΙΜΟΝ ΜΑΧΑΙΡΩΤΗΝ,

όστις εκ της ελευθέρας Πατρίδος αναμένει την κλήσιν
διά νέους υπέρ πίστεως και πατρίδος αγώνας.

Ελληνες αδελφοί,

Ουδείς δισταγμός, ουδεμία ταλάντευσις, εις
την παρούσαν εκλογήν. Ουδεμία σκέψις περί εκλογής
άλλου ιεράρχου πλην του ΑΝΘΙΜΟΥ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗ.

Εκλέξατε ΑΝΘΙΜΟΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΝ, παροτρύνει το
Υπουργείον Θρησκευμάτων και εθνικής Παιδείας της
Ελευθέρας Πατρίδος.

Αναδείξατε Μητροπολίτην Κιτίου τον
Αρχιμανδρίτην ΑΝΘΙΜΟΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΝ διακηρύττει η
Ιερά Σύνοδος της Ελλάδας.

Σεις, Ελληνες, οι οποίοι κατοικείτε τας ακτάς
όπου αφήκε την τελευταίαν του πνοήν ο Κίμων,
τιμήσατε τον άξιον μαχητήν ΑΝΘΙΜΟΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΝ
βροντοφωνεί ημερησία διαταγή της Εντεκάτης
Μεραρχίας του ελληνικού Στρατού.

ΑΝΘΙΜΟΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΝ διαλαλούν οι Ελεύθεροι
αδελφοί από τα ένδοξα φυλάκια των Αλβανικών συνόρων
μέχρι του Ταινάρου και του Ψηλορείτη.

Και μια μόνη διάτορος φωνή, η φωνή της Εθνικής
ανάγκης και του Εθνικού καθήκοντος, πλημμυρίζει
σήμερα τους Ελληνικούς αιθέρας και μας προστάζει
ΑΝΘΙΜΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΝΘΙΜΟΝ, ΕΝΩΣΙΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΝΩΣΙΝ".

(Μεταγλώττιση)

"Ελληνες αδελφοί,

Με τη θέληση του Θεού, καλείσθε και πάλι, για
δεύτερη φορά μέσα σε τρία χρόνια, να εκλέξετε τον
άριστο Ιεράρχη για την πλήρωση του ένδοξου
Μητροπολιτικού Θρόνου Κιτίου.

Καλείσθε και πάλι, με το ιερό όπλο της τίμιας
σας ψήφου, να προστατεύσετε τα συμφέροντα της
αγιώτατης μας Εκκλησίας, να διαφυλάξετε τις ένδοξες
παραδόσεις του Θρόνου Κιτίου, να προασπίσετε την
τιμήν της Μητροπολιτικής μας περιφέρειας και της
Κύπρου γενικά.

Καλείσθε να αναδείξετε και πάλι τον αντάξιο

συνεχιστή του λαμπρού έργου του Μελέτιου Μεταξάκη, των εθνικών εξάρσεων του Νικόδημου Μυλωνά τον αντικαταστάτη τέλος στους αδιάλειπτους και συστηματικούς αγώνες, του Μακαρίου Κυκκώτη, του λαοφιλούς Αρχιεπισκόπου μας Μακαρίου του Γ.

Ελληνες αδελφοί, στώμεν καλώς. Το ιερό σκάφος της Εθναρχούσης Εκκλησίας, το οποίο από αιώνων ποντοπορεί για να οδηγήσει την Κύπρο στην Κολχίδα των Εθνικών της ονείρων και πεπρωμένων, διέρχεται τώρα τις συμπληγάδες Πέτρες. Και ο Αδαμάντινος αυτής ναύκληρος, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Γ. μας καλεί να αναδείξουμε τον χαλύβδινο οιακοστρόφο και κωπηλάτη για τον επικίνδυνο διάπλου.

Αλλά ας μη συγχυζόμαστε. Ο πανάγαθος θεός, ο θεός της Ελλάδας, έπεμψε και πάλι, στις κρίσιμες στιγμές της αγιώτατης Εκκλησίας του Αποστόλου Βαρνάβα και της Ελληνικώταστης Κύπρου, τον εμβριθέστατο μύστη της Θεολογίας, τον διαπρύσιο κήρυκα της πίστης, τον ατρόμητο πολέμιο της τυραννίας, τον ακαταπόνητο αγωνιστή της Ελευθερίας, τον Αρχιμανδρίτη ΑΝΘΙΜΟ ΜΑΧΑΙΡΩΤΗ, ο οποίος αναμένει την κλήση από την ελευθέρα Πατρίδα για νέους υπέρ πίστεως και πατρίδος αγώνες.

Ελληνες αδελφοί,

Κανένας δισταγμός, καμμιά ταλάντευση, στην παρούσα εκλογή. Καμμιά σκέψη για εκλογή άλλου ιεράρχη εκτός απο τον ΑΝΘΙΜΟ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗ.

Εκλέξετε ΑΝΘΙΜΟ ΜΑΧΑΙΡΩΤΗ, παροτρύνει το Υπουργείο Θρησκευμάτων και εθνικής Παιδείας της Ελεύθερης Πατρίδας.

Αναδείξετε Μητροπολίτη Κιτίου τον Αρχιμανδρίτη ΑΝΘΙΜΟ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗ διακηρύσσει η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδας.

Εσείς, Ελληνες, οι οποίοι κατοικείτε στις ακτές όπου αφήκε την τελευταία του πνοή ο Κίμων, τιμήσετε τον άξιο μαχητή ΑΝΘΙΜΟ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗ βροντοφωνεί ημερήσια διαταγή της Εντεκάτης Μεραρχίας του ελληνικού Στρατού.

ΑΝΘΙΜΟ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗ διαλαλούν οι Ελεύθεροι

αδελφοί από τα ένδοξα φυλάκια των Αλβανικών συνόρων μέχρι του Ταινάρου και του Ψηλορείτη.

Και μια μόνη διάτορος φωνή, η φωνή της Εθνικής ανάγκης και του Εθνικού καθήκοντος, πλημμυρίζει σήμερα τους Ελληνικούς αιθέρες και μας προστάζει ΑΝΘΙΜΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΑΝΘΙΜΟ, ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΕΝΩΣΗ".

Στη Λευκωσία η ελλαδική αντιπροσωπεία διέψευσε ότι είχε οποιαδήποτε ανάμιξη στην εκλογή του Κιτίου αλλά παρά τη διάψευση από την Ελλάδα έφθαναν υποστηρικτικά μηνύματα υπέρ του Ανθίμου, τόσο από τον τύπο όσο και από κυπρίους παράγοντες που διέμεναν στην Αθήνα και όλα μαζί έδιναν την εντύπωση στους εκλογείς ότι η Ελλάδα τασσόταν με τον Ανθιμο.

Αναφερόταν στην ανακοίνωση:

" Μετ' εκπλήξεως ανεγνώσαμεν εις κυκλοφορήσαν έντυπον του ανθιμικού Μετώπου, εκτυπωθέν εις το τυπογραφείον του κ. Π. Χειμωνίδη εν Λάρνακι, ότι το Υπουργείον της Παιδείας και η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος τυγχάνουσι υπέρμαχοι της υποψηφιότητος του Πανος. Αρχιμανδρίτου κ. Ανθίμου Μαχαιριώτου, διά την εκλογήν του ως Μητροπολίτου Κιτίου.

Είμεθα δεόντως εξουσιοδοτημένοι όπως διαψεύσωμεν οιαδήποτε ανάμιξιν της τε Ελληνικής Εκκλησίας και του υπουργείου της Παιδείας της Ελλάδος εις την υπό κρίσιν εκλογήν. Προφανώς η μνεία αύτη, ήτις συνδέει το Ελληνικόν Υπουργείον της Παιδείας και την Ελληνικήν Εκκλησίαν προς την επικειμένην εκλογήν, οφείλεται εις τον υπέρμετρον ζήλον των οπαδών του λίαν ευφήμως γνωστού παρά τη ελληνική Εκκλησία Πανος. Αρχιμανδρίτου κ.κ. Ανθίμου".

Μέχρι την εκλογή του νέου Μητροπολίτη όμως, πολλά θα συνέβαιναν.